

Syrien: Hjemsendelsen af flygtninge er samvittighedsløs og trækker Danmarks ry igennem sølet

Ikke i vores navn

af Anne Nielsen og Marianne Olsen

Hhv. landsrådsmedlem af SOS Racisme og bestyrelsesmedlem af Retspolitisk Forening samt redaktør af Tidsskriftet SOS Racisme

Vi anklager regeringen og Folketingets flertal for at svigte vælgerbefolkningen ved at udsætte syriske flygtninge for overgreb, hvis de bliver sendt tilbage til det diktatur, de er flygtet fra. Vi anklager regeringen og Folketingets flertal for en skandaløs samvittighedsløshed. Danmark er da også det eneste land i EU, der har til hensigt at sende sine tidligere asylmodtagere tilbage til vold og død. Vi anklager vores ansvarshavende, fordi de trækker Danmark gennem sølet ved at behandle vores flygtninge så ringe. Vi som har valgt dem, bliver nemlig også ansvarlige for en behandling, der er imod menneskerettighederne. På længere sigt er den førte politik til ubodelig skade for os alle, økonomisk og menneskeligt. Vi anklager en sådan hjemsendelse, fordi regeringen og Folketingets flertal fralægger sig ansvaret i det øjeblik flygtningene er rejst.

Det er en kendt sag, at Assadregimet har slået sin egen befolkning ihjel både med giftgas og bomber. I øjeblikket er disse to krigsvåben indstillet i Damaskus og provinsen omkring den: Rif Damaskus. Det er angiveligt grunden til at man ikke længere vil beskytte flygtninge derfra. Betyder det så, at de er i sikkerhed? Nej, for deres liv er i fare, hvis de tager hjem. Dansk Flygtningehjælp har gentagne gange advaret mod at sende flygtninge tilbage, for det er at sende dem retur til det, de er flygtet fra. I en debatudsendelse på DR2 den 8. april bebrejdede en af deltagerne politikerne for deres hensigt og sagde om flygtningene: »De har gjort alt hvad vi har bedt dem om.« Inger Støjberg svarede hertil, at det havde de jo ikke, når de ikke var rejst hjem. Samtidig er regeringen ganske klar over at man ikke kan tvangshjemsende disse mennesker, og derfor anbringer man dem på udrejsecentre, hvor de skal leve et uværdigt liv. I den senere tid har pressen bragt flere enkeltsager frem. Deriblandt en beretning om en kvinde, der skal til studentereksamen til sommer, og en sygeplejerskestuderende. Hvis de kommer på udrejsecenter, kan de ikke fortsætte eksaminer og uddannelse, som ellers ville give dem mulighed for at forsørge sig selv og være til gavn for det samfund, der har hjulpet dem. De skal så bruge skatteborgernes penge på et ophold til ingen nytte, til stor skade for sig selv og til økonomisk skade for skatteborgerne og desuden til vores skam i stedet for den glæde at give noget af det tilbage, som de med taknemmelighed har modtaget. Vi ved allerede at der fra politisk hold har været ønske om at folk i udrejseposition skal have det så utåleligt som muligt. Det var Inger Støjbergs ønske, og Mattias Tesfaye er lige så uvenlig. Fjendtligheden udfører man med såkaldt motivationsfremmende foranstaltninger, som har vist sig ikke at virke på andet, end at

medføre psykisk lidelse og ødelægge folks uddannelser, arbejde, familieliv og kompetencer. Intet af dette er i overensstemmelse hverken med store dele af civilbefolkningen eller med konventionerne om Menneskerettighederne. Og det er derfor vi anklager en skalten og valten med folks liv, som vi faktisk har ansvar for.